

Obchody 100. rocznicy urodzin Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego

Organizatorzy i Uczestnicy obchodów
upamiętniających setną rocznicę urodzin
Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego
na Zamku Królewskim w Warszawie

Dostojni Goście, Panie i Panowie!

Serdecznie pozdrawiam wszystkich Państwa, przybyłych na Zamek Królewski w Warszawie na obchody upamiętniające setną rocznicę urodzin Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego. Osobne słowa powitania kieruję na ręce Jego Rodziny, Bliskich i Przyjaciół. Chcę także podziękować wszystkim osobom i instytucjom, które przyczyniły się do zorganizowania obecnych uroczystości.

Wśród Prezydentów Rzeczypospolitej na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski był ostatnim. Był też tym, który piastował tę godność najkrócej, bo niespełna półtora roku. Ale to właśnie Jemu przypadła w udziale jedna z najważniejszych i najtrudniejszych misji w dziejach urzędu głowy państwa: misja scalenia władz polskich.

Utrzymanie legalnej sukcesji i ciągłości władz Rzeczypospolitej na obczyźnie było kluczowe dla kontynuacji niepodległościowego wysiłku zbrojnego i działań dyplomatycznych podczas II wojny światowej. Jej zakończenie nie przyniosło naszemu narodowi prawdziwej wolności, lecz nowe, komunistyczne zniewolenie. Wraz z odmową oficjalnego uznania na arenie międzynarodowej polskie władze emigracyjne zostały pozbawione realnego politycznego znaczenia. Prezydenci na uchodźstwie odgrywali jednak nadal doniosłą symboliczną rolę jako depozytariusze tradycji i etosu Niepodległej.

Przełom 1989 roku – odzyskanie swobód obywatelskich przez Polaków i odbudowa własnego suwerennego państwa – całkowicie zmienił dotychczasową sytuację. Prezydent Kaczorowski, już wcześniej utrzymujący kontakty i wspierający opozycję demokratyczną, był tym, który doskonale rozumiał rodaków w kraju. Dzięki Jego otwartości i gotowości poświęcenia własnych ambicji dla spraw Ojczyzny udało się porozumieć z nowymi władzami wyzwalającej się spod sowieckich wpływów Rzeczypospolitej.

Akt przekazania przedwojennych insygniów władzy nowo wybranemu w powszechnych wyborach prezydentowi Lechowi Wałęsie, dokonany w tym historycznym miejscu 22 grudnia 1990 roku, był zwieńczeniem i wypełnieniem zadania władz na uchodźstwie. Nie zakończył on jednak służby publicznej Prezydenta Kaczorowskiego. Kontynuował On ją aż do samego kresu życia – tragicznej katastrofy smoleńskiej, w której zginął wspólnie z Prezydentem Profesorem Lechem Kaczyńskim.

Jestem przekonany, że Ryszard Kaczorowski – niezłomny patriota, zasłużony działacz ruchu harcerskiego, jeden z najszlachetniejszych synów pokolenia niepodległej Polski – pozostanie w pamięci potomnych jako wzorzec męża stanu, który na pierwszym miejscu stawiał zawsze dobro wspólne i pożytek Rzeczypospolitej. Cześć Jego pamięci!

*Z wyrazami szacunku
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzej Duda*